> Korzeniem bowiem wszelkiego zła jest miłość do pieniędzy; niektórzy, pragnąc ich, zboczyli z drogi wiary i poprzebijali się wieloma boleściami.
>
> *— I Tymoteusza 6:10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: chciwość, pragnienie, zlo, wiara, bożki, pieniądze

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 6:10* stanowi ważne przypomnienie, że umiłowanie pieniędzy może być źródłem wszelkiego zła. Pragnienie gromadzenia bogactwa i władzy może prowadzić do chciwości oraz nieetycznych wyborów życiowych, skutkując utratą wyznawanych wartości i wiary.

Biblia uczy nas, że pieniądze same w sobie nie są złe, jednak ich umiłowanie może stać się przeszkodą w relacji z Bogiem i w osiągnięciu prawdziwego szczęścia. W dzisiejszym świecie łatwo ulec fascynacji dobrobytem i gromadzeniem majątku, co jednak ostatecznie może przynieść więcej cierpienia niż satysfakcji.

Oddalenie się od wiary

Gdy koncentrujemy się na pieniądzach i gromadzeniu bogactwa, tracimy z oczu cel naszego życia. Możemy oddalić się od wartości wewnętrznych, które są kluczowe dla prowadzenia wartościowego i udanego życia – zarówno w relacji z Bogiem, jak i z innymi ludźmi. Biblia uczy nas zachowywania równowagi i przestrzega, by pogoń za bogactwem nie odciągała nas od wiary.

Cierpienie i konsekwencje

Umiłowanie pieniędzy może sprowadzić na nas wiele negatywnych konsekwencji. Niektórzy mogą popaść w długi lub ulec chciwości i zachłanności, podczas gdy inni mogą ulec pokusie korupcji i nieetycznych zachowań. Takie postępowanie może wiązać się z poważnymi następstwami, w tym z problemami prawnymi, kłopotami ze zdrowiem psychicznym i emocjonalnym oraz utratą uczciwości moralnej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokusy i w sidła oraz w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubie i zatraceniu.
>
> *— I Tymoteusza 6:9*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: chciwość, materializm, pieniądze

Interpretacja:
Biblia nieustannie ostrzega nas przed niebezpieczeństwami związanymi z obsesją na punkcie bogactwa. W *I Tymoteusza 6:9* apostoł *Paweł* przestrzega przed negatywnymi skutkami, jakie mogą wyniknąć z poddania się władzy chciwości.

Niebezpieczeństwo związane z pragnieniem bogactwa

W tym wersecie apostoł Paweł mówi, że ci, którzy pragną się wzbogacić, wpadają w pokusę i sidła. Pokusa to pułapka, w którą możemy wpaść nawet nieświadomie, natomiast sidła to zwodnicza pułapka prowadząca nas do czynów, których nie powinniśmy popełniać. W tym przypadku pokusą jest pragnienie posiadania większej ilości pieniędzy, a sidłami – przekonanie, że pieniądze przyniosą nam szczęście.

Co więcej, Paweł wskazuje, że nierozsądne i szkodliwe pragnienia wynikające z tej pokusy mogą pogrążyć ludzi w ruinie i zgubie. Określenie „nierozsądne” odnosi się do pragnień pozbawionych sensu i nieprzynoszących żadnych korzyści, natomiast słowo „szkodliwe” oznacza, że pragnienia te mogą negatywnie na nas wpływać oraz niszczyć nasze relacje i życie.

Pieniądze nie dają szczęścia

Bogactwo jest błogosławieństwem, jeśli korzysta się z niego właściwie. Nie wolno nam jednak wpaść w pułapkę przekonania, że pieniądze zapewnią nam szczęście. Prawda jest taka, że ani pieniądze, ani dobra materialne nie są w stanie dać nam pełnego spełnienia, którego szukamy. Musimy też pamiętać, że choć bogactwo może zapewnić wygodę i ułatwić życie, bywa również przeszkodą w relacji z Bogiem. Ludzie zamożni często szczycą się swoim majątkiem, co utrudnia im pokorne zbliżenie się do Boga.

Znaczenie mądrego gospodarowania finansami

Choć musimy być świadomi zagrożeń związanych z bogactwem, nie oznacza to, że powinniśmy unikać ciężkiej pracy czy odpowiedzialności finansowej. Biblia uczy nas mądrego zarządzania zasobami i bycia dobrymi szafarzami tego wszystkiego, co otrzymaliśmy od Boga. Taką mądrość finansową można rozwijać poprzez planowanie, oszczędzanie i inwestowanie. Musimy jednak wystrzegać się chciwości oraz pokusy gromadzenia majątku w sposób nieuczciwy lub bez uwzględnienia perspektywy wiecznej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto kocha pieniądze, nie nasyci się pieniędzmi, a kto kocha bogactwa, nie będzie miał z nich pożytku. Także i to jest marnością.

> — *Kaznodziei 5:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: chciwość, materializm, pieniądze

Interpretacja:
Jednym z najczęstszych problemów współczesnego społeczeństwa jest nadmierne umiłowanie pieniądza. Współczesność i świat kapitalistyczny wpoiły nam przekonanie, że najważniejsze w życiu jest posiadanie dużych pieniędzy, podczas gdy Biblia uczy nas czegoś zupełnie innego: że miłość do pieniędzy jest marnością.

W *Kaznodziei 5:10* wyraźnie stwierdza, że ci, którzy kochają pieniądze, nigdy nie zaznają zadowolenia – bez względu na to, ile ich posiadają – a ci, którzy miłują bogactwo, nigdy nie wydadzą prawdziwego owocu. Uczy nas to, że miłość do pieniędzy czy bogactwa jest pusta; nie potrafi nas zaspokoić i oddala od tego, co naprawdę istotne.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Zastosowanie tego wersetu w praktyce jest proste, choć niełatwe. Musimy nauczyć się cenić to, co jest naprawdę ważne i ma autentyczną wartość. Miłość do Boga i rodziny, miłość do bliźniego, uczciwość i prawość – oto wartości, które przynoszą prawdziwe szczęście i spełnienie. Musimy nauczyć się nadawać pieniądzom właściwe miejsce, traktując je jako środek do zaspokojenia potrzeb, a nie jako cel sam w sobie. Powinniśmy być wdzięczni za to, co posiadamy, i wystrzegać się ciągłego pragnienia większych dóbr, gdyż prowadzi to jedynie do niezadowolenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak wyszedł z łona swojej matki, tak też nagi wróci, jak przyszedł, i nie zabierze nic ze swojej pracy, co mógłby wziąć do ręki.
>
> *— Kaznodziei 5:15*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: chciwość, niebo, materializm

Interpretacja:
Księga Koheleta słynie z filozoficznych refleksji nad życiem. Werset 14. rozdziału piątego – traktujący o naszej śmiertelności – wpisuje się w ten nurt rozważań.

Nasza przemijająca egzystencja na ziemi

W tym wersecie autor przypomina nam, że nasza obecność na tym świecie jest ulotna i nietrwała. Wszyscy przyszliśmy na świat nadzy i bezbronni, i w ten sam sposób z niego odejdziemy. Dlatego musimy jak najlepiej wykorzystać czas dany nam na ziemi, nie uciekając od prawdy o naszej śmiertelności. Co więcej, autor przypomina, że żaden z naszych dóbr ani osiągnięć nie podąży za nami w zaświaty. Wszelkie bogactwo i mienie zgromadzone za życia pozostaną tutaj, na ziemi. Dlatego musimy zadać sobie pytanie: jaki jest sens naszego życia? Co pozostawimy po sobie na tym świecie, gdy z niego odejdziemy?

Wezwanie do refleksji nad tym, co naprawdę ważne

Przez całe życie często zamartwiamy się błahostkami i sprawami przemijającymi, tracąc z oczu to, co naprawdę istotne. Werset ten przypomina o wadze refleksji nad własnym życiem i podejmowanymi działaniami. Czy postępujemy słusznie? Czy dajemy z siebie wszystko? Wzywa nas do zastanowienia się nad tym, co ma prawdziwe znaczenie, oraz do doceniania ludzi wokół nas. Zamiast martwić się o posiadane dobra czy zgromadzoną władzę, powinniśmy skupić się na własnym szczęściu oraz szczęściu naszych bliskich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem.
>
> *— Kolosan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: chciwość, nawrócenie, pragnienie, bożki, materializm, grzech

Interpretacja:
Biblijny werset z Listu do *Kolosan 3:5*, mówiący o konieczności „uśmiercenia” w nas tego, co ziemskie, wzywa nas do refleksji nad potrzebą porzucenia postaw i zachowań niezgodnych z życiem według zasad chrześcijańskich.

Co oznacza określenie „to, co ziemskie”?

Pod tym pojęciem możemy rozumieć wszystko to, co skłania nas do czynów nieprzynoszących korzyści ani nam samym, ani otaczającemu nas światu – co oddala nas od Boga i sprawia, że ulegamy pokusom, które sprowadzają nas na manowce. Werset ten wymienia konkretne postawy, którym możemy ulec, takie jak nieczystość seksualna, nieczystość serca, żądza, złe pragnienia czy chciwość. Warto pamiętać, że każdy z nas doskonale zdaje sobie sprawę z tego, jakie zachowania przeszkadzają nam w życiu zgodnym z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na swojej duszy poniósł szkodę?
>
> *— Marka 8:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: chciwość, życie, materializm, świat

Interpretacja:
Na pierwszy rzut oka werset z Ewangelii *Marka 8:36* może skłaniać do refleksji nad znikomością dóbr doczesnych i potrzebą przykładania większej wagi do sfery duchowej. Co jednak ten werset naprawdę dla nas oznacza i jak możemy odnieść go do naszego życia?

Zyskać świat, a utracić duszę

Pytanie, które *Jezus* zadaje w tym wersecie, jest niezwykle jasne. Innymi słowy: jaką wartość mają dobra materialne i posiadane rzeczy, jeśli zaniedbujemy to, co najważniejsze – *naszą duszę*?

Łatwo wpaść w pułapkę przeceniania tego, co posiadamy w świecie materialnym, wierząc, że przyniesie nam to upragnione szczęście i spełnienie. Jeśli jednak zaniedbamy duszę i nie nadamy należytego znaczenia naszemu życiu duchowemu, nie zaznamy prawdziwego pokoju ani szczęścia, których tak bardzo pragniemy.

Wartość naszej duszy

Słowa Jezusa zawarte w tym wersecie ukazują prawdziwą wartość naszej duszy. Jest ona naszym najcenniejszym skarbem i powinniśmy o nią dbać całym sobą. To właśnie dusza pozwala nam łączyć się z tym, co boskie – z Bogiem – oraz odkrywać sens naszego życia.

Posiadanie duszy odróżnia nas od innych istot żywych i czyni nas wyjątkowymi; dzięki niej możemy dokonywać wyborów oraz prowadzić pełne, wartościowe życie. Dlatego musimy

troszczyć się o stan naszej duszy, pielęgnować ją i dbać o to, by pozostawała w pokoju i harmonii z naszym życiem oraz otaczającym nas światem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną.
>
> *— Mateusza 6:19-20*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: chciwość, niebo, materializm

Interpretacja:
Fragment *Mateusza 6:19-20* poucza nas, by nie gromadzić ziemskich bogactw, ponieważ są one nietrwałe. Bliższa analiza tych słów ukazuje, że *Jezus* nie sprzeciwia się posiadaniu dóbr materialnych; zachęca raczej, by nie koncentrować na nich całej naszej energii i uwagi. Musimy dostrzec, że rzeczy ziemskie są ulotne i nie przetrwają wiecznie; jeśli zatem uczynimy je centrum naszego życia, narażamy się na rozczarowanie i stratę.

Ziemskie bogactwa

Gromadzenie ziemskich bogactw jest dla wielu osób kluczowe dla zapewnienia sobie wygodnego życia we współczesnym świecie. Jednak obsesyjne dążenie do posiadania dóbr materialnych może prowadzić do życia pełnego stresu i niepokoju, gdyż utrzymanie takiego stylu życia wymaga nieustannej pracy. Co więcej, zgromadzony majątek może zniknąć w jednej chwili – czy to wskutek klęski żywiołowej, czy kradzieży.

Skarby w niebie

W przeciwieństwie do ziemskich bogactw, omawiane wersety wzywają nas do gromadzenia skarbów w niebie. Czym są te skarby i jak możemy je zdobyć? Zamiast stawiać na pierwszym miejscu sprawy materialne, powinniśmy skupić się na miłości do Boga i bliźnich, praktykowaniu pokory i hojności oraz życiu zgodnym z zasadami biblijnymi. Postępując w ten sposób, inwestujemy w naszą wieczną przyszłość, zamiast gromadzić dobra, które ulegają zniszczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez cały dzień pożąda on zachłannie, a sprawiedliwy daje i nie szczędzi.
>
> *— Przysłów 21:26*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: chciwość, pragnienie, dawanie, materializm

Interpretacja:
Księga Przysłów jest jedną z najbardziej znanych i lubianych ksiąg Biblii. Znajdujemy w niej wiele cennych nauk, które pomagają nam zrozumieć mądrość i sprawiedliwość leżące u podstaw biblijnych zasad. Nie inaczej jest w przypadku wersetu z Księgi *Przysłów 21:26*, który skłania do refleksji nad chciwością i sprawiedliwością.

Człowiek chciwy pragnie nieustannie

Werset ten rozpoczyna się od opisu człowieka chciwego, który dąży do gromadzenia dóbr materialnych i jest gotów zrobić wszystko, by osiągnąć ten cel. Tekst mówi, że osoba ta nieustannie czegoś pożąda, co sugeruje brak wewnętrznego spokoju w dążeniu do coraz

większego bogactwa. Ta obsesja na punkcie gromadzenia dóbr materialnych może stać się prawdziwą formą niewoli.

Kwestia chciwości nie jest w Biblii czymś nowym. W *Nowym Testamencie Jezus* naucza o daremności gromadzenia bogactw materialnych i o tym, jak rzeczy te odciągają nas od tego, co naprawdę istotne. W Ewangelii *Mateusza 6:24 Jezus* mówi: *„Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował, albo jednego będzie się trzymał, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”*.

Sprawiedliwi dają bez wahania

Z drugiej strony werset ten mówi o ludziach sprawiedliwych. Taka osoba nie jest ani samolubna, ani chciwa; prezentuje natomiast odmienną postawę wobec pieniędzy i posiadanych dóbr. Czytamy w nim, że sprawiedliwi dają bez wahania, co świadczy o gotowości do niesienia pomocy innym i dzielenia się tym, co posiadają.

Jezus również zachęcał w Nowym Testamencie do takiej bezinteresownej postawy wobec pieniędzy i dóbr materialnych. W Ewangelii *Mateusza 6:19–21* wskazuje, byśmy skupiali się raczej na bogactwach duchowych niż materialnych. Mówi: *„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Gdzie bowiem jest wasz skarb, tam będzie i wasze serce”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie będziesz pożądał domu twego bliźniego ani nie będziesz pożądał żony twego bliźniego, ani jego sługi, ani jego służącej, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do twego

> bliźniego.
>
> — *Wyjścia 20:17*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: chciwość, prawo, materializm, bliźni

Interpretacja:
Przykazanie zawarte w *Wyjścia 20:17* jest ostatnim z Dziesięciu Przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi na górze Synaj. Nakaz ten nie tylko zabrania pożądania cudzego mienia, ale także stanowi ważną lekcję na temat wdzięczności i umiejętności zadowolenia z tego, co się posiada.

Zawiść – co to oznacza?

Zanim zagłębimy się w znaczenie tego przykazania, warto zrozumieć, czym jest zawiść. Odczuwać zawiść oznacza silne pragnienie posiadania czegoś, co należy do innej osoby. Dotyczy to nie tylko dóbr materialnych, ale także relacji czy statusu społecznego.

Niebezpieczeństwo chciwości

Chciwość bywa niebezpieczna, ponieważ może skłaniać nas do podejmowania lekkomyślnych decyzji i krzywdzenia innych w celu zaspokojenia własnych pragnień. Chęć posiadania cudzej własności może prowadzić do zawiści i zazdrości, a te z kolei mogą skutkować złośliwym zachowaniem i szkodliwymi czynami. Co więcej, chciwość nigdy tak naprawdę nas nie zaspokaja. Niezależnie od tego, ile ktoś posiada, zawsze pragnie czegoś więcej. Chciwość przypomina nieuleczalną chorobę, która może zdominować nasze życie i zniszczyć relacje z innymi.

Wdzięczność i zadowolenie

Przykazanie „nie pożądaj” uczy nas, jak ważna jest wdzięczność i umiejętność zadowolenia z tego, co mamy. Zamiast skupiać się na brakach, powinniśmy koncentrować się na tym, co już posiadamy. Musimy nauczyć się doceniać Boże

błogosławieństwa i być za nie wdzięczni, a także pracować nad własnym życiem, zamiast zazdrościć życia innym.

Wdzięczność i zadowolenie pomagają nam również zachować właściwą perspektywę. Często, gdy skupiamy się na tym, czego nam brakuje, tracimy z oczu własne błogosławieństwa i czujemy niezadowolenie oraz nieszczęście. Jednak gdy jesteśmy wdzięczni za to, co mamy, potrafimy dostrzec nasze osiągnięcia i patrzeć na świat bardziej pozytywnie.

_____

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*